5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - N-rul 253

I C G B

Duminecă 14 Septembrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA — STRĂINĂTATE
Lei 4.65 6 luni Lei 10.
9.15 6 luni 20.
18. Un an 40.

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 30
Idem pag IV 40
In ariii şi reclame 3,60 linia
Anunturi sau informatiuni vorbuare dupa marimea dela 60-150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11 Brezoianu 11

UN CONSILIU de CORONA

Regele Românilor

de Profesorul N. BASILESCU
de la Universitatea din Bucureşti. Deputat

Pentru a pune capăt competiţiunilor la tron şi deselor schimbări de Domn, — *„schimbarea Domnilor fiind bucuria nebunilor“*, — marele divanuri ad-hoc din 1857 au cerut Europei să aprobe Unirea Principatelor, *sub un Domn străin.*

Europa, însă, sub instigaţiunea Austriei, nu a încuviinţat dorinţa lor, — şi Ţările Române silite au fost să aleagă încă odată un Domn pământean,—dar cu hotărârea fermă să o realizeze la cea dintâi vacanţă.

Detronarea Domnitorului Alexandru Ion Cuza, la 11 Februarie 1866, făcu într'adevăr posibilă repedea ei înfăptuire.

Alegerea poporului român căzu, — după sfatul lui Napoleon al III, — asupra Principelui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen.

La suirea Lui pe Tronul lui Ştefan cel Mare şi al lui Mihai Viteazul, Principele Carol găsi Statul român deja urzit; — căci în perioada de la 1862—1866, s'au înfăptuit marele acte naţionale ce au pus temelia Statului român modern, — aceasta a fost cu adevărat epoca noastră organică.

Constituanta din 1866, la rândul ei, puse la baza Domniei noului Principe înţeleptul *Pact fundamental*, ce ne guvernă de aproape de o jumătate secol.

Dacă în ordinea politică mai totul era organizat, în ordinea economică totul era de făcut.

România economică este opera exclusivă a lungei Domnii a Majestăţei Sale Regelui Carol I-iu.

Grija cea mai mare a Majestăţei Sale a fost, însă, armata; căci El ştia că atât valorează un popor cât valorează armata lui.

In două momente istorice, armata a salvat Tara, — a ridicat onoarea şi prestigiul Ei: în 1877—78 şi în 1913!

Mâine, sunt 50 de ani de când Regele Carol Şi-a legat destinele Lui şi ale Dinastiei Lui, de destinele României.

El i-a închinat ei toată viaţa Lui, toate clipele vieţei Lui; El a suferit de durerile ei şi S'a bucurat de bucuriile ei.

Intre poporul romîn şi Regele Carol este un pact veşnic, pact indisolubil şi indestructibil, — pecetluit cu sângele lor.

Dragostea Regelui Carol pentru poporul Său şi dragostea poporului român pentru El nu s'a desmintit niciodată,—în cele mai grele momente ale comuneî lor Istorii, ei au fost în totdeauna strâns uniţi, unul lângă altul.

Viaţa Regelui Carol este, în adevăr, ţesută în viaţa poporului român. El este urzeala trainică pe care poporul român a înşirat lungii lui ani şi rodnica lui activitate.

Dar Regele Carol este un Hohenzollern, născut la umbra negrelor păduri ale silviceî Germaniî.

Poate El şterge din sufletul Lui sentimentul, amorul de patria Lui de origină, ridica mâna Lui de fer împotriva ei, tăia legăturile ce-L leagă de pământul Lui natal?

La rândul lui, poporul român simte şi el, că azi, mâine, el va fi silit să ridice armele pentru a desrobi pe fraţii noştri de sub jugul unguresc, împotriva Austro-Ungarieî, — aliata Germanieî, — deci împotriva acesteia însăşi: cu spada lui, el poate determina înfrângera Germanieî, — ruina tutulor speranţelor şi tutulor jertfelor ei.

Poporul român simte că Ceasul cel mare, Ceasul pe care acest Neam îl aşteaptă de aproape 2000 de ani, s'a apropiat, — că azi este Momentul de a n strânge toţi laolaltă, a înfăptui *Idealul nostru naţional*, a face un mare şi puternic Regat, — *Regatul tutulor Românilor.*

Poporul român simte că trecut acest moment, — cauza lui este perdută, — soarta lui, definitiv judecată, — că rămânând o ţară mică şi neînsemnată, el va fi copleşit şi cotropit de marii lui duşmani de la Nord sau de la Vest, — ba poate fi chiar victima şi celor dela Sud!

Pentru el, aşa dar, se pune azi această gravă şi teribilă întrebare: *a fi, orî a nu fi:* — orî România devine un Stat puternic, orî ea nu va mai fi!

S'ar părea aşa dar, că există o imposibilitate morală a acordului celor doî factorî, ce împreună formează Statul român, — o contrarietate de sentimente şi de interese.

Da, — dacă Regele Carol ar fi un om, — ca toţi oamenii, — *un om ca noi!*

Dar, în tot decursul lungeî Sale Domnii, Regele Carol S'a arătat cu adevărat un *Supra-Om:* pasiunile omeneşti, ambiţiunile meschine, sentimentele sau resentimentele vulgare, nu au avut niciodată verî o înrâurire asupra sufletului Lui.

Trăind în mijlocul nostru, El a trăit în realitate deasupra noastră, — şi cu marea Lui putere morală, cu nediscutata şi nediscutabila Lui autoritate, El S'a arătat întodeauna cârmuitor vigilent şi prudent al Statului, care I-a încredinţat destinele lui.

El a fost Rege, — iar nu Om!

El a fost şi a rămas fidel jurământului ce El a făcut când El a călcat pentru întâia oară pe solul României şi nicî una din făgăduelile ce El atunci a făcut poporului român, El nu a lăsat-o neîndeplinită:

„Ales spontaneu de naţiune, Principe al României, — a zis într'adevăr, atunci M. S. Domnitorul Carol, — am părăsit fără a ezita, patrie şi familie pentru a răspunde la apelul acestui Popor, care fi-a încredinţat destinele lui. Punând piciorul pe acest pământ sacru, Eu am devenit Român. Primirea plebiscitului îmî impune, o ştiu, marî îndatoriri; sper că-mî va fi dat să le îndeplinesc, vă aduc o inimă leală, intenţiuni curate, o voinţă fermă de a face binele, un devotament fără margini către noua Mea Patrie şi acest respect neclintit de legi pe care L'am învăţat dela strămoşii meî. Cetăţean azi, mâine, de va trebui, soldat, voi împărtăşi cu voi soarta bună şi soarta rea. *Din acest moment to ul este comun între noi, credeţi în Mine, precum Eu cred în voi.* D-zeû singur poate şti aceia ce viitorul rezervă Patrieî noastre, — pentru noi să ne menţinem a ne face datoria. *Să ne fortificăm prin unire, să unim sforţările noastre pentru a fi la înălţimea evenimentelor. Providenţa, care a condus pe alesul vostru până aci, care a îndepărtat toate piedicile din drumul lui nu va lăsa opera sa neîndeplinită.* Trăiască România“!

Strejar neadormit în decurs deaproape 50 de ani, pilot înţelept al vasalui nostru, — pentru ce ne-am îndoi că astăzî Regele Carol ar desminti acest glorios trecut, s'ar pune în conflict cu Poporul Lui, ar zădărnici speranţele şi aspiraţiunile lui? Pentru ce ar refuza El să devină ***Regele Tutulor Românilor,*** —în loc să rămână Regele micei Românii?

Regele Carol este Primul Român între Români!

Aceasta toţi Românii o simt, toţi Românii ştiû că Regele Carol va face tot ce va trebui pentru că aspiraţiunile Neamului românesc să fie realizate: *envers et contre tous!*, chiar în contra Patrieî Lui de origină, de va fi nevoie.

Să ne aducem aminte în oricе caz, că noi toţi, suntem oameni, şi că „oamenii sunt ca frunzele, cum zicea bătrânul Homer: Vântul ia frunzele uscate, dar pădurea vecinică înverzite dă în primăvară altele“!

Noi, toţi, suntem oameni, muritorî şi trecătorî, frunze ce mâine vântul va lua, — *poporul singur este permanent*, — el este pădurea veşnic înverzită, ce în fiecare primăvară dă altele nouî la el, la soarta lui, — *şi numaî la a lui*, noi trebue să ne gândim în aceste momente neträite de Neamul românesc, — şi carî desigur nu vor maî reveni *niciodată*, lui să-î închinăm noi toată viaţa noastră, tot sufletul nostru: *Istoria lui trebue să se îndeplinească!*

Prim rea demisiei
generalissimului Iur

Londra, 10. — OFICIAL. Generalul Smuts, ministrul de războiu al Uniunei sud-africane, primind demisia comandantului armateî sud-africane a dat următorul răspuns criticilor aduse de sus zisul general Beyers, în privinţa politicei guvernului Uniunei:

„Atacul vostru aspru în contra Britanieî-Marî e nu numaî fără nicî un temeiu dar e şi maî mult de cât fără scuze, pornind, cum e cazul vostru, în mijlocul unui mare războiu şi din partea comandantului-şef al forţelor unei dintre cele maî marî colonii engleze.

„Aţî uitat să reamintiţî că, în urma războiului sub-african, poporul englez a dat Uniunei sud-africane o deplină independenţă şi o constituţie care ne-a dat putinţa de a înfăptui idealurile noastre naţionale şi care permite chiar să se scrie cu impunitate o scrisoare pentru care, fără nicî o îndoială aţî fi fost, în imperiul german, pedepsit cu cea maî mare penalitate.

„Nicî imperiul britanic, nicî Uniunea sud-africană nu au fost agresorî în prezentul conflict, dar coastele noastre sunt ameninţate, vapoarele noastre sunt oprite şi graniţele noastre au fost invadate de inamic.

„Convingerea mea este că poporul sud-african, în aceste zile de grea cumpănă, când guvernul şi poporul Uniunei sunt puşi în faţa uneî încercări supreme, va avea o concepţie maî clară a sentimentului datoriei şi al onoareî de cât aceea care se poate deduce din scrisoarea şi din acţiunea voastră.

Demisiunea voastră s'a primit“.

Războiul austro-sârb

Nis, 11.— **Pe frontul Zvornic Loşniţa şi pe frontul Mitroviţa-Şabaţ s'aû dat lupte crâncene în zina de 10 Sept. Pe restul frontului nu se semnalează nimic important. Situaţia pentru trupele noastre este foarte satisfăcătoare.**

Comandantul trupelor austriace la Semlin, generalul maior de rezervă Gustav Golia a trimis la 9 Sept. seara comandantului trupelor noastre din Belgrad un parlamentar cu o scrisoare în care cerea predarea oraşului înainte de ora 6 seara. Drept răspuns la o cerere atât de insolentă s'a ordonat artilerieî noastre de a deschide imediat focul asupra monitoarelor austriace.

Situaţia trupelor noastre la Belgrad este absolut satisfăcătoare şi oraşul nu e de fel în primejdie. (Pressbureau).

Viena, 11. — *„Corespondenţa sudslavă“ publică raportul unui ofiţer combatant pe frontul contra Serbieî, cu privire la intrarea trupelor austriace în Serbia.*

Trupele austriace, trecând Drina pe teritoriul sârb, după o luptă crâncenă, în care sârbiî au avut pierderî marî, au continuat în cele două zile următoare marşul de înaintare fără a întâmpina mare rezistenţă. Temându-ne ca sârbiî să nu fi minat şoseaua am pus în fruntea noastră două turme de vite, dar precauţiunea s'a dovedit inutilă. Sârbiî s'au retras în poziţiuni bune cu intenţia de a opri unirea noastră cu un al doilea grup operând pe altă linie. Planul sârbilor a dat greş totalmente şi artileria noastră a împedecat pe sârbi să menţină multă vreme poziţiile lor. Sârbi au fugit în dezordine când trupele noastre i-au atacat cu baioneta. In răstimp al doilea grup austriac a dat o luptă crâncenă cu sârbiî comandaţi de principele George; şi acolo sârbiî au fost bătuţi. Regimentul 5 sârbesc a fost aproape cu totul distrus.

Principele era cât pe aci să fie făcut prizonier. Am luat contact cu cel de al doilea grup şi am continuat înaintarea cu micî lupte zilnice.

Am făcut numeroşi prizonierî. Aproape toţi eraû într'o stare mizerabilă, nemâncaţi de maî multe zile.

Moralul nostru şi starea noastră sanitară sunt excelente. Am avut până aci perderî puţine. (Corrbureau). (A. R.).

Lupta continuă la Serajevo

Roma, 10 (sosită, 11). — *După ultimele ştiri primite de pe teatrul războiului, se află că lupta în jurul oraşului Serajevo a devenit înverşunată. (A. T. I.).*

UN NOU DEZASTRU
al armatei austriace

***Londra, 10 (sosită, 11).* — Un comunicat publicat la Niş spune că armata austriacă, care luase ofensiva de câteva zile pe Drina cu 150.000 oameni, a suferit o înfrângere care e un dezastru.**

Roma, 11. — *Se telegrafiază din Paris că ştiri din Niş afirmă că sârbiî aû avut o victorie asupra cincizecî de mii de austriacî, carî trecuseră Drina lângă Krupanj. (A. T. I.).*

CONFLICT
GRECO-TURC

Constantinopol, 11.— **„Tanin“ spune: De oarece demersurile repetate ale Porţeî contra confiscăreî de către autorităţile greceşti din Macedonia a proprietăţilor musulmanilor absenţi aû rămas fără succes, Poarta a hotărît să facă un ultim demers şi dacă şi acest demers ar rămâne fără succes, Poarta să procedeze la represalii. (Corrbureau). (A. R.)**

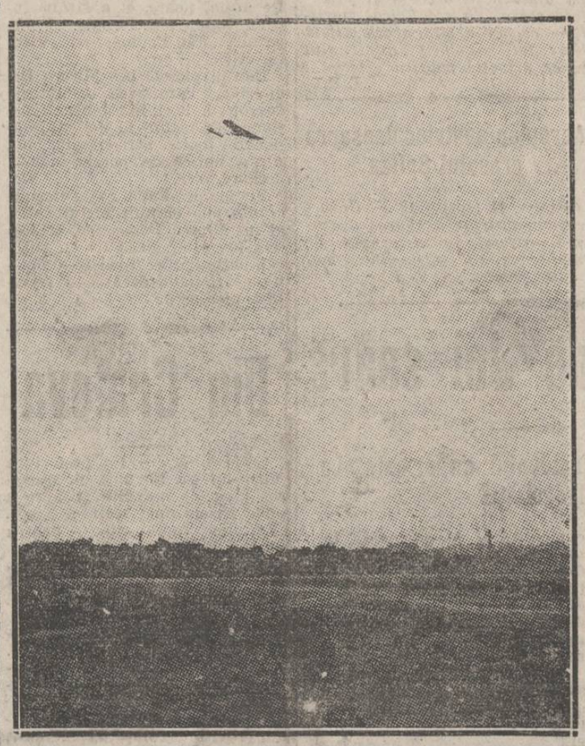

Recunoaşterile unui aviator francez deasupra lagărului german

Convocarea unui nou Consiliu de Coroană

S'a hotărît convocarea unuî noû consiliu de Coroană pentru a discuta situaţia politică a României, faţă de desfăşurarea actuală, a evenimentelor.

In ce priveşte data convocăreî acestui consiliû, rămâne să se ia avisul Regeluî, care după cum se ştie este indispus.

E probabil că consiliul va avea loc peste cel mult 2—3 zile.

ITALIA TREBUE
să intre în război

Roma, 10 (sosită 11). — **Deputatul Federzoni, unul din fruntaşii partidului naţionalist italian, scrie în *„Idea Nazionale“* organul naţionalist din Roma, un articol împotriva pacifiştilor (pacefondai) italienî în care spune între altele:**

Avem din nenorocire în Italia încă mulţi empiricî ai unui politicianism detestabil, carî îşi închipuesc că în ceasurile marî ale istoriei poate să aibă loc o salvare fără merit şi un câştig fără sforţare. E vorba de aceî care se gândesc că Italia poate sta la infinit liniştită şi mulţumită de a se simţi la adăpost de orice primejdie. Aceşti pacifişti repetând zi după zi laudele pentru declaraţiunea neutralităţeî făcută de guvern, strecoară pe tăcute rezerva relativă la posibilitatea ca Italia să fie nevoită a interveni pentru apărarea intereselor sale vitale.

Eî se daû drept cetăţenî înţelepţi care duc grija de adevăratel interese ale ţăreî şi în colo eî comit crima de a împrăştia în ţară o iluziune primejdioasă care împiedică o pregătire bărbătească a spiritelor la marile şi fatalele evenimente care ne aşteaptă.

Europa întreagă este răsturnată de un vârtej războinic şi totuşi printre noî sunt unii carî caută să întărească speranţa că Italia poate să iasă teafără din aceasiă năpraznică vijelie.

Aceşti nesocotiţi nu-şi daû seama că oricare ar fi învingătorii sau învinşii, noî vom fi expuşi la dispreţul acelora care vor fi învins fără ajutorul nostru şi la mânia celorlalţi carî vor gândi că cu sprijinul nostru ar fi putut poate să micşoreze înfrângerea lor. Aceşti încăpăţânaţi susţinători aî uneî neutralităţi cu orice preţ, nu văd şi nu pricep că problema imediată care ne atinge maî de aproape şi ne ameninţă prin războiul dezlănţuit de ceilalţi, nu e o problemă de predominare, nu e nicî chiar problema solidarităţii noastre naţionale, ci pur şi simplu problema vieţuireî noastre în Marea Adriatică.

La acest punct scriitorul demonstrează că pentru Italia chestia Adriaticeî este o chestiune de viaţă sau de moarte şi că ea nu poate să fie dezlegată potrivit cu interesele naţionale fără o participare directă a Italieî la conflagraţia europeană. (A. T. I.)

Ofiţerii austriaci răniţi
se întorc la corpurile lor

Viena, 11. — Deoarece numeroşi ofiţerî răniţi, făcându-se sănătoşi s'aû întors la corpurile lor, oficiul de războiû publică un comunicat că aceî ofiţerî carî cer să se întoarcă la trupe, deocamdată nu vor intra în linia de foc. Eî vor fi întrebuinţaţi la instrucţia formaţiunilor de rezervă.

Războiul în colonii

Captown, 11. — *„Wolffbureau“ află că generalul Botha ia comanda supremă a expediţieî contra Africeî de sudvest germană.* (A. R.)

Belgienii se refugiază în Anglia

Berlin, 11.—*Ziarului „Amsterdamer Blatt“ i se telegrafiază din Londra, că până la 4 Sept s'aû refugiat din Belgia la Folkestone 750.600 de belgieni.*

Pe frontul oriental
Succese ruseşti în Prusia orientală

***Paris, 11 (ora 6 jum. seara.*— Ziarul „Matin“ află din Petrograd că armata germană, pe care generalul Rennenkampf a atras-o în Rusia, a fost înfrântă. Ruşiî au reccupat oraşul Soldau la sudul Prusieî orientale spre a întări linia Kalischi-Thorn. (Havas). (A. R.)**

Armata rusă
a pătruns în Maramureş

T.-Severin, 11 Septembrie.

O telegramă sosită la cartierul general din Niş anunţă că, erî, divizia 16 de cavalerie rusă a intrat în Maramureş, prin punctul Turca. Ceva maî târziu a pătruns şi infanteria.

Trupele ruse aû fost primite cu bucurie de maramureşenî.

Stiri din sursă rusă

Petrograd, 11. — *Biuroul central al telefoanelor din Breslau a fost închis. Locuitorii presupun că aceasta ar fi din cauza apropierii trupelor ruse.*

✣

— Ţinuturile ocupate de trupele germane se răspândeşte o proclamaţiune a polonezilor invitând pe germani să depună armele, lupta în contra puternicei alianţe slavo-franco-engleză fiind zadarnică.

✣

— Presa din Berlin invită populaţiunea germană la răbdare prevăzând o campanie de iarnă. Ziarele socialiste polemizează cu organele oficioase. „Volksblatt“ a fost suspendat; parte din redactorî ar fi băgaţi la închisoare.

✣

— Emisariî germani răspândesc printre arabi svonurî că o invazie engleză e proectată în Palestina. Ziarele arabe plătite de germani atacă politica engleză. Colonia europeană părăseşte Palestina.

✣

— O telegramă adresată din New-York lui „Daily Telegraph“ zice că germanii întrebuinţează baionete cu fierăstrăû fabricate la Erfurt şi carî aû fost găsite în tranşeele dela Soissons.

✣

— Fostul sultan Abdul Hamid a înştiinţat comitetul pentru Unire şi progres că Turcia ar fi perdută dacă s'ar arunca într'un războiu în contra Rusieî.

✣

— Se telegrafiază de la Constantinopole că la Adrianopole lipsesc proviziunile.

✣

— Svonurile despre debarcarea germanilor în portul Libau sunt falşe.

✣

— Primăria din Petrograd a decis să trimită ministrului instrucţiunî publice din Franţa condoleanţele sale cu prilejul distrugerii de către germani a monumentelor istorice franceze.

✣

— Pe parcursul de la Brody la Lemberg s'a organizat vânzarea ziarelor ruseşti.

Aviaţia în războiu

Berlin, 11. — *Din Londra se telegrafiază prin Rotterdam, că cunoscutul scriitor englez Wells publică un articol în „Daily Chronicle“ în care spune că în actualul războiu, probabil că aviaţia va avea un rol decisiv. Până acum s'a putut constata că puterea aeriană o are actualmente aviaţia germană.*

LUPTELE DIN FRANŢA

BATALIA de pe AISNE

Paris, 11. — *Comunicat ofical). — Notă asupra bătăliei de pe Aisne:*

Bătălia începută pe apa Aisne ţine de opt zile. Aceasta nu trebue să mire maî ales dacă ne reamintim de războiul ruso-japonez, Lupta de pe Marne a fost dată în câmp deschis şi a început printr'o reluare generală a ofensiveî franceze contra duşmanului atunci când nu se aştepta la aceasta şi nu avusese timp să organizeze în mod serios poziţiuni de apărare. Nu e acelaş lucru pentru bătălia de pe Aisne, unde adversarul care se retrăgea s'a oprit pe nişte poziţiuni carî, dat fiind natura terenului, sunt în multe puncte foarte solide prin ele înşile şi carî aû fost progresiv mult îmbunătăţite şi organizate. Bătălia de pe Aisne ia deci pe o mare parte a frontului caracterul unui războiû de fortăreaţă analog cu cel al operaţiunilor din Manciuria. Se poate adăuga că din cauza artilerieî grele germane şi a tunului de 75 francez, fortificaţiile pasagere făcute de ambii adversarî capătă o valoare cu totul specială. Acum e vorba de a se cuceri o serie de linii de tranşee precedate toate de apărări, accesorii şi în special a reţelelor de sârmă cu ghimpi împletite şi păzite pe muchiî de mitralieze. In aceste condiţiuni este vădit că progresarea trupelor nu se poate face decât cu mare încetineală. De multe orî înaintarea nu poate depăşi 500 m. până la un kilometru pe zi. (Havas). (A. R.).

Paris, 11. — *(Comunicat oficial). — din 10, orele 23). Situaţia e neschimbată. (A. R.).*

*

Petrograd, 11. — Comunicatul oficial francez cu data de 10 zice: La aripa stângă am progresat pe ţărmul drept al râuluî Oise, în ţinutul Lassigny unde lupte violente s'aû dat. Pe malul stâng al riuluî Oise şi la Nord de apa Aisne situaţiunea este neschimbată.

La centru între Reims şi Mensa n'a fost nicî o schimbare însemnată a situaţiuneî. Germanii a încercat atacurî violente la NE de Verdun şi în direcţia localităţilor Mouilly şi Dompierre, unde au fost respinşi.

La Sud de Woëvre germanii ţin linia Rechicourt, Lerouville de unde nu au eşit.

In dreapta în Lorrena şi Vosgi germanii aû evacuat localităţile Nomeny şi Arracourt; duşmanul a arătat puţină activitate în ţinutul Domevre. (Westnik). (A. R.)

LUPTELE
din jurul Verdun-ului

Roma, 10 (sosită, 11). — *Luptele dealungul râului Oise tot maî continuă, dar fără nicî un succes pentru vreunul din beligeranţi. Germanii aû luat din noû satul Varennes (Argonne). Francezii continuă să respingă atacurile germanilor din jurul Verdun-ului prin contra-atacurî repetate la est şi la sud. (A. T. I.).*

Moartea
generalului francez Eydoux

Roma, 10 (sosită 11).— Ştirea despre moartea generalului francez Eydoux a produs o impresiune profundă la Paris. (A. T. I.)

Flota franceză
a debarcat baterii la Antivari

Petrograd, 11. — Se telegrafiază dela Paris cu data de 11: In consiliul de miniştri d-l Augagneur, ministrul marineî, a comunicat că flota franceză a debarcat la Antivari maî multe baterii de calibru mare şi în acelaşi timp un corp de tunarî. Această forţă este comandată de căpitanul de fregată care a înarmat muntele Loveen, de unde va proceda la o bombardare energică a forturilor, oraşului şi portului Cattaro. D-l Augagneur a amintit că aceste forturî carî comandă intrarea gurilor dela Cattaro au fost distruse acum câteva zile de bombardarea comandată de amiralul francez Boué de Lapeyrière. (A. R.)

Amănunte
asupra luptei navale

Londra, 11. — *Supravieţuitorii celor treî crucişătoare engleze scufundate aû sosit la Harwich şi aû declarat că atacul vasului submarin german s'a produs într'o regiune pe care vasele engleze o supraveghiau de maî multe săptămâni. (Comunicată de K. K. Corespondenz Bureau).*

✣

Viena, 11. — *Correspondenzbureau află din Londra că „Daily Telegraph“ spune că pagubele prizinuite marineî de comerţ în golful Bengal de crucişetorul „Emden“ se urcă la 18 milioane.*

✣

Un tren cu supravieţuitorii crucişătoarelor engleze scufundate a plecat din Muiden la Amsterdam unde vor rămâne în cursul războiului. 21 răniţi, dintre carî unul grav, vor rămâne la Muiden. Printre ceî salvaţi sunt 20 ofiţerî, un preot.

✣

„Daily Mail“ dă următoarele amănunte asupra scufundăreî celor treî crucişătoare engleze. „Abukir“ n'a suferit stricăciuni maî după prima torpilă deşi explozia a fost foarte puternică. Pe când se coboraû vasele de salvare în mare, echipagiul postat lângă tunurî a tras asupra periscopului submarinului vizibil câteva secunde. Echipagiul a aruncat în mare mese, scaune, obiecte de lemn spre a se putea agăţa de ele. In total cele treî vase aveaû 2731 oameni. (A. R.)

Un vapor englez
distrus de o mină

Petrograd, 11. — **Agenţia Reuter află din Grimbsby că astăzî vaporul „Tranier“ a lovit o mină şi a sărit în aer; 6 marinarî din echipagiû aû fost ucişi. (Westnik) (A. R.)**

Intărirea germanilor în Belgia

Roma, 12. — *Germanii se întăresc în Belgia.*

Pentru a ocupa linia a doua de acoperire, eî fac micî operaţiunî de înaintare, cu scopul de a câştiga teren. (A. T. I.)

ASIGURAREA OBIECTELOR DE ARTA DIN MUSEUL LOUVRE

Paris, 11. — Obiectele de artă din Museul Louvre şi ale celorlalte muzee pariziene au fost puse în siguranţă. Mona Lisa a fost transportată la Toulouse. (Comunicată de K. K. Correspondenz Bureau).